

seng, hvor hun var i Færd med at give den Lille Bryst.

„Doktoren sagde dog, at det slet ikke var saa godt, og at vi for længe siden skulde have søgt ham,“ prøvede hun at forsvare sig, skønt Guttens friske Udseende og de andres Sorgløshed var begyndt at gøre hende tvivlrådig.

„Ja, Doktoren!“ lo Moderen og klappede Sigrid, der indsmigrende gned sig op ad hendes Side og slugte Knytteklædet med glubske Øjne. „Dersom det altid gik til, som de Folk præker, saa laa vi allesammen for længe siden i vor sorte Grav. Hvordan gik det ikke forleden, da Per Persens bitte Tøs skulde have slugt en Synaal? Doktoren proppede hende fuld af Kartoffler og klægt Brød og andet Fyldestads, saa det stakkels Barn var lige ved at kvæles . . . og saa fandt de Naalen nok saa pænt i Bedstemoderens Systén. Ja saamænd gjorde de saa.“

„Det kunde Doktoren da ikke gøre ved,“ mumlede Hansine.

„Naa ja, det kan endelig nok være. Men saa husker jeg da nok, hvordan det gik Søren Sejler, — det var den Gang, vi endnu havde den gamle Distriktsdoktor Velløv, som dog skulde være endnu bedre lært end ham denne her Hassing. Velløv